

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการ

การควบคุมไร่ในโรงเก็บ *Suidasia pontifica Oudemans*

โดยใช้น้ำมันหอมระ夷จากพืช

โดย อรุณ อินทร์สังข์ และจรงค์ศักดิ์ พุฒวน

วันที่ 21 มกราคม 2554

รหัสโครงการ BRT R_652105

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการ

การควบคุมไรในโรงเก็บ *Suidasia pontifica Oudemans* โดยใช้น้ำมันหอมระ夷จากพืช

คณะผู้จัดทำ สังกัด

1. ผศ.ดร.อัมร อินทร์สังข์	คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. นายจรงค์ศักดิ์ พุฒวน	คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สนับสนุนโดยโครงการพัฒนาองค์ความรู้
และศึกษาแนวทางการจัดการทรัพยากรชีวภาพ
ในประเทศไทย (โครงการ BRT)
กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนโดยโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษาแนวทางการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย ซึ่งร่วมจัดตั้งโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และศูนย์พัฒนาพันธุ์วิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ รหัสโครงการ BRT R_652105

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	1
Abstract	2
บทนำ	5
อุปกรณ์และวิธีการทดลอง	7
ผลการทดลอง	9
สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง	15
เอกสารอ้างอิง	16
ภาคผนวก	18
บทความเผยแพร่	19
กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	23
สรุปผลที่ได้	23
ผลงานตีพิมพ์บทความทางวิชาการ	23
สรุปรายงานการเงิน	23
สำเนาสมุดบัญชี	24

การควบคุมไรในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemans โดยใช้น้ำมันหอมระเหยจากพืช

Control of the stored product mite, *Suidasia pontifica* Oudemans
by essential oils of medicinal plants

อัมมร อินทร์สังข์¹ และจรงค์ศักดิ์ พุฒวนว¹
Ammom Insung¹ and Jarongsak Pumnuan¹

¹ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

¹ Faculty of Agricultural Technology, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Bangkok 10520,
Thailand, * Corresponding Author, E-mail: kiammorn@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

จากการทดสอบประสิทธิภาพการของน้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพร 28 ชนิด ต่อไรในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemane โดยวิธีการรวมและวิธีการสัมผัส วิธีการรวมทดสอบโดยรวมในเครื่อง knockdown chamber ขนาด $2.5 \times 10^4 \text{ cm}^3$ โดยใช้ปริมาตร 3 ml นานา 1 ชั่วโมง ทดสอบเบื้องต้นที่ความเข้มข้น 0 (ethanol 95%) และ 1% ($1.2 \mu\text{g}/\text{cm}^3$) ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง วิธีการสัมผัสทดสอบในหลอดแก้วปลายเปิดและปิดด้วยตาข่ายในลอนหั้งสองข้าง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.4 cm ยาว 3 cm ทดสอบเบื้องต้นที่ความเข้มข้นของน้ำมันหอมระเหย 0 (ethanol 95%) และ 1% ($53 \mu\text{g}/\text{cm}^2$) โดยใช้ปริมาตร 20 ml ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง พบว่า น้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพร 5 ชนิด ได้แก่ กานพลู อบเชย ว่านนา พลู และตะไคร้หอม มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บ ได้มากกว่า 70% ที่ 24 ชั่วโมง โดยวิธีการรวม และพบว่า น้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพร 5 ชนิด ได้แก่ กานพลู อบเชย ว่านนา พลู และขมิ้นชัน มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บ ได้มากกว่า 70% ที่ 24 ชั่วโมง โดยวิธีการสัมผัส

เมื่อนำมาทดสอบโดยวิธีการรวมที่ความเข้มข้น 0, 0.012, 0.06, 0.12, 0.6, 1.2 และ $1.8 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง พบว่า น้ำมันหอมระเหยจากกานพลู (แห้ง) มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บได้ดีที่สุดโดยมีค่า LD_{50} เท่ากับ $0.174 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ รองลงมาคือ น้ำมันหอมระเหยจากอบเชย (เปลือก) อบเชย (ใบ) กานพลู (สด) ตะไคร้หอม ว่านนา และพลู โดยมีค่า LD_{50} เท่ากับ 0.504, 0.614, 0.895, 0.924, 0.939 และ $1.086 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ ตามลำดับ และนำมาทดสอบโดยวิธีการสัมผัสที่ความเข้มข้น 0, 2.65, 5.3, 26.5, 53 and $79.5 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง พบว่า น้ำมันหอมระเหยจากอบเชย (ใบ) มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บ ได้ดีที่สุดโดยมีค่า LD_{50} เท่ากับ $24.05 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ รองลงมาคือ น้ำมันหอมระเหยจากกานพลู (แห้ง) ว่านนา อบเชย (เปลือก) กานพลู (สด) ขมิ้นชัน และพลู โดยมีค่า LD_{50} เท่ากับ 24.28, 28.34, 30.58, 33.67, 38.09 และ $71.76 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ ตามลำดับ

เมื่อนำน้ำมันหอมระเหยจากกานพลูไปใช้ควบคุมไรในโรงเก็บในโรงงานเก็บผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ พบว่า น้ำมันหอมระเหยจากกานพลูที่ความเข้มข้น 2% ในตัวทำละลายเอทานอล และส่วนผสมระหว่างกานพลูและอบเชยที่ความเข้มข้น 1.6 และ 0.4% มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะเวลาประมาณ 1 เดือน

Abstract

Acaricidal activity of essential oils obtained from 28 selected medicinal plants against stored product mite, *Suidasia pontifica* Oudmemans was investigated by using fumigation and residual contact methods. As for fumigation method, the bioassay was applied in knockdown chamber sized $2.5 \times 10^4 \text{ cm}^3$. The concentration of 1% (1.2 $\mu\text{g}/\text{cm}^3$) of various essential oils was used as preliminary test and 95% ethanol was used as the control. The fumigating time was 1 h and mortality of mites was observed at 24 h after treatment. For residual contact method, the bioassay was done in a glass tube, 0.4 cm in diameter and 3 cm long and covered with fine nylon mesh on both ends. The concentration of 1% (53 $\mu\text{g}/\text{cm}^2$) of various essential oils was evaluated as preliminary test and 95% ethanol was used as the control. Each glass tube was treated internally with 20 μl essential oils. Observation of dead mites was made at 24 h after treatment. The results presented that 5 essential oils of clove, cinnamon, myrtle grass, betel vine and citronella grass were highly toxic to the stored product mite, more than 70% mite mortality was occurred by fumigation method. The results also presented that 5 essential oils of clove, cinnamon, myrtle grass, betel vine and turmeric were highly toxic to the stored product mite, more than 70% mite mortality was appeared by residual contact method.

Fumigation effect of those essential oils at various doses of 0, 0.012, 0.06, 0.12, 0.6, 1.2 and 1.8 $\mu\text{g}/\text{cm}^3$ against stored product mite was also evaluated. Based upon 24 h LD_{50} values, the essential oil of clove (dry) was the most toxic to the mite in which presented high activity of 0.174 $\mu\text{g}/\text{cm}^3$, followed by essential oils of cinnamon (bark), cinnamon (leaf), clove (fresh), citronella grass, myrtle grass and betel vine showed of 0.504, 0.614, 0.895, 0.924, 0.939 and 1.086 $\mu\text{g}/\text{cm}^3$, respectively. Dry film effect of those essential oils at various dose of 0, 2.65, 5.3, 26.5, 53 and 79.5 $\mu\text{g}/\text{cm}^2$, respectively against this stored product mite was further investigated by the same way, mortality of mites was observed at 24 h. As for evaluation of LD_{50} values, the essential oil of cinnamon (leaf) was the most toxic to the mite in which presented high activity of 24.05 $\mu\text{g}/\text{cm}^2$, followed by essential oils of clove (dry), myrtle grass, cinnamon (bark), clove (fresh), turmeric and betel vine showed of 24.28, 28.34, 30.58, 33.67, 38.09 and 71.76 $\mu\text{g}/\text{cm}^2$, respectively.

Besides, essential oils clove at the concentration of 2% as well as the mixture of clove and cinnamon at ratio 1.6 : 0.4 % were applied in order to control stored product mites in the animal food factory. All treatments showed satisfactory result, they could control various stored product mites in the factory for about one month.

บทนำ

มีรายงานว่าได้มีการจำแนกชนิดของไรและเห็บที่พบทั่วโลกแล้วประมาณ 30,000 ชนิด Krantz (1978) ในขณะที่ Hughes (1976) ได้รวบรวมชนิดของไรในโรงเก็บและไรฝุ่นในบ้านเรือนพร้อมกับอธิบายลักษณะทางอนุกรมวิธาน ชีววิทยา และนิเวศวิทยาไว้ประมาณ 340 ชนิด สำหรับการศึกษาด้านอนุกรมวิธานของไรในกลุ่มนี้ ประเทศไทยที่ได้มีการศึกษาแล้ว เช่น ในได้หัว Tseng (1981) ได้รายงานว่ามีไรในโรงเก็บ 55 species ใน 18 Families ซึ่งพบมากในข้าวกล้อง ข้าวสาร ข้าวโพด และถั่ว ทั้งชนิดที่ถูกจัดเก็บไว้ในโรงเก็บและชนิดบรรจุถุง ไรที่พบมีความสำคัญ ได้แก่ *Tyrophagus putrescentiae* (schr) และ *Suidasia pontifica* Oudm. ในอินเดีย Mathur และ Mathur (1982) ได้รายงานไรที่เข้าทำลายเมล็ดธัญพืชในเขตเมือง หารณา 13 species ใน 8 Families โดยได้พบไรชนิดใหม่ในแบบนี้ถึง 5 ชนิด ในจีน Shen (1984) ได้รายงานว่า จีนได้เริ่มสำรวจไรในโรงเก็บมาตั้งแต่ปี 1957 และได้รวบรวมชนิดของไรในกลุ่มนี้ 58 species ใน 20 Families

สำหรับในประเทศไทยได้มีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับไรศัตรูในโรงเก็บอยู่บ้าง ทั้งในสภาคือและสภาพการเก็บรักษาหลังการเก็บเกี่ยว Suthasanee et al. (1980) ได้จำแนกไรศัตรู กระเทียมที่พบในประเทศไทยไว้ 5 ชนิด คือ *Aceria tulipae* (Keifer), *Rhizoglyphus* sp., *Suidasia* sp., *Tyrophagus* sp. และ *Caloglyphus* sp. วัฒนาและคณะ (2546) รายงานการพบไรศัตรูผลผลิตทางการเกษตรของประเทศไทย ตั้งแต่ตุลาคม 2543 ถึง กันยายน 2546 ไว้ 10 ชนิด ด้วยกัน ได้แก่ *Lardoglyphus konoii* (Sasa and Asanuma), *Tyrophagus putrescentiae* (Schrank), *Sancassania berlesei* (Michael), *Sancassania* sp., *Suidasia pontifica* Oudemans, *Rhizoglyphus echinopus* (Fumouze and Robin), *Aleuroglyphus* sp., *Austroglycyphagus geniculatus* (Vizhum), *Histiostoma* sp. และ *Aceia tulipae* (Keifer) นอกจากนี้ พลอยชุมพูและคณะ (2550) ได้รายงานการตรวจพบไรศัตรูผลผลิตทางการเกษตรที่ติดเข้ามากับพืชนำเข้า โดยพบไร 2 ชนิด คือ *Caloglyphus mycophagus* (Mégnin) และ *Tyrophagus similis* Volgin ติดมากับกระเทียมที่นำเข้าจากประเทศจีนผ่านทางด่านตรวจพืช เชียงแสน จังหวัดเชียงรายและด่านตรวจพืชท่าเรือกรุงเทพ ไรทั้ง 2 ชนิดนี้เป็นไรศัตรูบันผลิตผลทางการเกษตรที่ยังไม่มีรายงานการพบในประเทศไทยมาก่อน นอกจากนี้ยังพบว่าไรในโรงเก็บ *S. pontifica* นั้นยังสามารถเข้าไปเจริญเติบโตในหมู่นุ่มยื่นเกิดอาการปวดหูมาก โดย Ho และ We (2002) ได้รายงานพบไข่และตัวเต็มวัยของไร *S. pontifica* ในหมู่ของผู้ป่วยในประเทศไทยได้หัว สำหรับในประเทศไทย สุทธิและคณะ (2549) ได้รายงานการพบผู้ป่วยมีอาการปวดหูมากอันเนื่องมาจากการ *S. pontifica* ซึ่งพบมากกว่า 20 ตัว โดยไรในโรงเก็บ *S. pontifica* นี้ จะพบในอาหารสัตว์ เมล็ดทานตะวัน ปลาแห้ง ถั่วลิสงดิบ อาหารเสริมสำหรับสัตว์ และงาขาว (วัฒนาและคณะ, 2546) ซึ่ง Boonkong et al. (1986) ระบุว่า ไร *Suidasia* sp. เป็นไรในโรงเก็บศัตรูกระเทียมที่พบมากในประเทศไทย วัฒนา (2547) ศึกษาพบว่าไรชนิดนี้เป็นไรผิวyn ลำตัวเป็นรูป

ไข่ค่อนข้างบวม มีสีขาวหรือครีม ผิวของลำตัวมีรอยย่นแตกเป็นช่องๆ คล้ายรูปเซลล์เรียงต่อกัน และนอกจากนั้นยังพบว่าเป็นไรฝุ่นบ้านด้วย ซึ่งเป็นสาเหตุของโรคภูมิแพ้ได้ Mercado et al. (2001) ได้รายงานว่ามีวงจรชีวิตของไร *S. pontifica* เมื่อเลี้ยงในห้องปฏิบัติการ ที่ 26°C 84%RH จากไข่ถึงตัวเต็มวัย 12.6 ± 0.6 วัน ตัวเมียและตัวผู้มีอายุขัย 48.6 ± 13 และ 49.1 ± 20 วัน ตามลำดับ ซึ่งไรในโรงเก็บนอกจากจะเข้าทำลายจนเกิดความเสียหายทั้งปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนเป็นพาหนะนำเชื้อราในผลิตผลทางการเกษตรแล้วยังเข้าทำลายและเป็นพาหนะนำเชื้อราใน ผลิตภัณฑ์อาหารแห้งชนิดต่างๆ ที่เก็บไว้รอการบริโภคทำให้เกิดเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคได้ (Boese, 1981)

โดยทั่วไปไรในโรงเก็บจะมีความต้านทานต่อสารเคมีกำจัดแมลงและไรศัตรูพิชามากกว่า ศัตรูพิชานิดอื่นๆ การป้องกันกำจัดไรในโรงเก็บและไรฝุ่นโดยใช้สารเคมีนอกจากจะก่อให้เกิด ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคและผู้อยู่อาศัยโดยตรง และ โดยเฉพาะการใช้สารเคมีกับอาหารเก็บแห้งที่รอการบริโภคนั้นเป็นสิ่งที่กระทำได้ยาก งานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการใช้พืชสมุนไพรในการควบคุมไรในโรงเก็บและไรฝุ่น ดังนี้ Insung (1995) และ Insung และ Boczek (1995) ได้ศึกษาการควบคุมไรในโรงเก็บโดยใช้สารสกัดจากพืชสมุนไพร และเครื่องเทศ พบว่าสารสกัดจากพริกไทย *Piper retrofractum* และ เอสตราගอล *Artemisia dracunculus* ที่ความเข้มข้น 1% สามารถควบคุมไร *T. putrescentiae* ได้ถึง 95.7% และ 68.7% ตามลำดับ ส่วนการทดลองของ Tak et al. (2006) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการฟ้าไรจากราก ของ *Paeonia suffruticosa* กับไรในโรงเก็บ *T. putrescentiae* ด้วยวิธีการสัมผัส เปรียบเทียบกับ benzyl benzoate, dibutyl phthalate และ DEET พบว่าสารประกอบที่อยู่ในรากของ *P. suffruticosa* คือ paeonol และ benzoic acid มีค่า LD₅₀ เท่ากับ 5.29 และ $4.80 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ ในขณะ ที่ benzyl benzoate, dibutyl phthalate และ DEET มีค่า LD₅₀ เท่ากับ 4.46, 25.23 และ $30.03 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ ตามลำดับ ส่วน Kim et al. (2003) ได้ทดสอบประสิทธิภาพของสารฟ้าไรจากน้ำมันหอม ระเหยของกานพลู *Eugenia caryophyllata* กับไร *T. putrescentiae* ด้วยวิธีการสัมผัส เปรียบเทียบกับการทดลองควบคุมโดยใช้ benzyl benzoate พบว่าสารประกอบในน้ำมันหอม ระเหยประกอบด้วย acetyleugenol, beta-caryophyllene, eugenol, alpha-humulene, isoeugenol and methyleugenol โดย methyleugenol มีประสิทธิภาพในการฟ้าไร *T. putrescentiae* มากที่สุดคือมีค่า LD₅₀ เท่ากับ $1.18 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ รองลงมาคือ isoeugenol, beta-caryophyllene, eugenol, alpha-humulene และ acetyleugenol โดยมีค่า LD₅₀ เท่ากับ 8.21, 11.77, 12.11, 12.90 และ $28.76 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ ตามลำดับ ในขณะที่ benzyl benzoate LD₅₀ เท่ากับ $8.85 \mu\text{g}/\text{cm}^2$

สำหรับวิธีการป้องกันกำจัดไรในโรงเก็บนั้น ในประเทศไทยยังไม่ได้มีการกำหนดมาตรการที่ชัดเจนแต่อย่างใด ยังผลให้เกษตรกรกลุ่มผู้จำหน่ายอาหารเก็บแห้งและบริษัทผลิตอาหารสัตว์ยังประสบปัญหา และรอดการแก้ไขด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ แนวทางการใช้น้ำมันหอมระเหยจากพืช จึงน่าจะเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพมาก ทั้งโดยการใช้โดยการสัมผัสและการรม และที่สำคัญยังมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสัตว์เลี้ยงอีกด้วย

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

1. การเพาะเลี้ยงไรในโรงเก็บ

ไรในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemans ที่ใช้ในการทดลอง ได้จากการเลี้ยงในขวดเลี้ยงไรในโรงเก็บ (mite bottle) อาหารที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงคือ อาหารหนูบดละเอียด รวมข้าวสาลี (wheat germ) และยีสต์ ในอัตราส่วน 4:4:1 (ดัดแปลงจาก Insung and Boczek, 1995) (ภาพที่ 1 A) ซึ่งสามารถถ่ายเทสะดวกและป้องกันการเล็ดลอดของไรในโรงเก็บได้ดี เก็บขวดเลี้ยงไรในโรงเก็บไว้ในตู้ควบคุมความชื้น (mite chamber) (ภาพที่ 1 B) ซึ่งมีคาดพลาสติกใส่สารละลายอิ่มตัวของ KCl เพื่อรักษาความชื้นภายในตู้และป้องกันการหลบหนีของไรในโรงเก็บออกนอกตู้ ทำการเปิดตู้นาน 30 นาทีทุก 1-2 วัน เพื่อให้อากาศภายในตู้ถ่ายเท โดยอุณหภูมิที่ใช้เลี้ยงไรในโรงเก็บคือ $25 \pm 1^{\circ}\text{C}$ และความชื้นสัมพัทธ์คือ $86 \pm 1\%$

ภาพที่ 1. A: ขวดเลี้ยงไรในโรงเก็บ (mite bottle), B: ตู้ควบคุมความชื้น (mite chamber)

2. การเตรียมพืชสมุนไพร

การคัดเลือกพืชสมุนไพรที่ใช้การทดลองเพื่อกำจัดไรในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemans รวม 28 ชนิด ซึ่งบางชนิดอาจนำมาจากหลายส่วนของพืช (ตารางที่ 1) โดยมีแนวทางในการคัดเลือกจากการศึกษาผลงานวิจัยและเอกสารทางวิชาการที่มีการนำพืชสมุนไพรมาใช้ทดสอบประสิทธิภาพกับไรในโรงเก็บ ไรชนิดอื่น หรือแมลงศัตรุพืช ดำเนินการตรวจสอบชนิดของสมุนไพรโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านพฤกษาศาสตร์

ตารางที่ 1. น้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพรที่ใช้ในการทดลองเพื่อกำจัดไวรัส Suidasia pontifica Oudemans	ชื่อสามัญ	ชื่อภาษาไทย	ส่วนของพืชที่ใช้
วงศ์ / ชื่อวิทยาศาสตร์			
MYRTACEAE			
1. <i>Syzygium aromaticum</i> (L.) Merr.&L.M. Perry	Clove	กานพลู	ช่อดอกสด, ช่อดอกแห้ง
2. <i>Eucalyptus globulus</i> Labill.	Blue gum	ยูคาลิปตัส	ใบ
LAURACEAE			
3. <i>Cinnamomum camphora</i> (L.) J.S. Presl	Camphor tree	การบูร	เปลือกต้น
4. <i>Cinnamomum bejolghota</i> (Buch.-Ham.) Sweet	Cinnamon	อบเชย	เปลือกต้น, ใบ
PIPERACEAE			
5. <i>Piper nigrum</i> Linn.	Pepper	พริกไทย	เนื้อเมล็ด, เปลือกหุ้มเมล็ด
6. <i>Piper betle</i> Linn.	Betel Vine	พลู	ใบ
ZINGIBERACEAE			
7. <i>Zingiber cassumunar</i> Roxb	Cassumunar ginger	ใบพล	เหง้า
8. <i>Curcuma longa</i> Linn.	Turmeric	ขมิ้นชัน	เหง้า
9. <i>Alpinia nigra</i> (Gaertn.) Burtt	Galanga	ข่า	เหง้า
10. <i>Zingiber officinale</i> Roscoe	Ginger	ขิง	เหง้า
11. <i>Kaempferia galanga</i> Linn.	Sand ginger	เปราะห้อม	เหง้า
GRAMINEAE			
12. <i>Cymbopogon nardus</i> Rendle.	Citronella grass	ตะไคร้ห้อม	ใบ
13. <i>Cymbopogon citratus</i> (DC.ex.Nees)	Lemon grass	ตะไคร้บ้าน	ใบ
14. <i>Vertiver zizanioides</i> Stapf.	Vetiver	แฟก	ราก
RUTACEAE			
15. <i>Citrus aurantifolia</i> Swing.	Lemon	มะนาว	ผิวเปลือก
16. <i>Citrus maxima</i> (Burm.) Merr.	Pummelo	ส้มโอ	ผิวเปลือก
17. <i>Citrus reticulate</i> Blanco	Tangerine	ส้มเขียวหวาน	ผิวเปลือก
18. <i>Citrus hystrix</i> DC.	Kaffir lime	มะกรูด	ผิวเปลือก
LABIATE			
19. <i>Ocimum basilicum</i> L.	Sweet basil	โบรัฟพา	ใบ
SAPINDACEAE			
20. <i>Sapindus emarginatus</i> Wall.	Soap nut tree	มะคำดีคaway	เปลือกหุ้มเมล็ด
LAMIACEAE			
21. <i>Lavandula officinalis</i> Chaix	Lavender	ลาเวนเดอร์	ดอก
LEGUMINOSAE			
22. <i>Clitoria ternatea</i> Linn.	Butterfly pea	อัญชัน	ดอก
PANDANACEAE			
23. <i>Pandanus odoratus</i> Ridi	Screw pine	เตยกห้อม	ใบ
OLEACEAE			
24. <i>Jasminum sambac</i> Ait.	Jasmine	มะลิ	ดอก
UMBELLIFERAE			
25. <i>Foeniculum vulgare</i> Mill. var. <i>dulce</i> Alef.	Fennel	เทียนข้าวเปลือก	เมล็ด
ARACEAE			
26. <i>Acorus calamus</i> Linn.	Myrtle Grass	ว่านน้ำ	เหง้า
COMBRETACEAE			
27. <i>Combretum acuminatum</i> Roxb.	Combretum	ขมิ้นเครื่อง	ต้น
COMPOSITAE			
28. <i>Eupatorium odoratum</i> Linn.	Bitter bush	สาบเสือ	ใบ

3. วิธีการทดลอง

3.1 การสกัดสารจากพืชสมุนไพร

นำพืชสมุนไพรแต่ละชนิดมาสกัด用人้ำมันหอมระ夷โดยวิธีการกลั่นด้วยน้ำ (water distillation) โดยเติมน้ำให้พอท่วม ต้มจนเดือดเป็นเวลา 3 ชั่วโมง ไข่ส่วนที่เป็นน้ำมันหอมระ夷เก็บไว้ในภาชนะทึบแสงในตู้เย็นอุณหภูมิ 12°C เพื่อใช้ในการทดสอบกับไรฝุ่นต่อไป

3.2 การศึกษาประสิทธิภาพของน้ำมันหอมระ夷ต่อไรในโรงเก็บโดยวิธีกรรม

เตรียมไรในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemans เพื่อการทดสอบโดยใช้ขั้นพื้นกัน 1 เส้นสุ่มเขี่ยตัวเดิมวัยของไรในโรงเก็บไม่จำกัดเพศจำนวน 10-15 ตัวใส่ลงในกรงทดสอบไรในโรงเก็บ (mite cage) (ภาพที่ 2 A) ซึ่งมีขนาดกว้าง 3 cm ยาว 5 cm สูง 0.45 cm

นำน้ำมันหอมระ夷จากพืชแต่ละชนิดมาละลายด้วย ethanol 95 % ความเข้มข้น 1% และมี ethanol 95 % เป็นกลุ่มควบคุม หลังจากนั้นนำกรงทดสอบไรในโรงเก็บวางในเครื่อง knockdown chamber (ภาพที่ 2 B) ที่มีขนาด $2.5 \times 10^4 \text{ cm}^3$ ปิดฝ่าเครื่องแล้วฉีดสารละลายปริมาตร 3 ml รرم ทึ้งไว้นาน 1 ชั่วโมง แล้วจึงนำไรออกมา ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมงเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมในแต่ละการทดลองทำการทดสอบ 3 ชั้ๆ ละ 10 กรงทดสอบแล้วคัดเลือกน้ำมันหอมระ夷ที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บมากกว่า 70% มาทดสอบกับไรในที่ความเข้มข้น 0, 0.01, 0.05, 0.1, 0.5, 1.0 และ 1.5% (0, 0.012, 0.06, 0.12, 0.6, 1.2 และ 1.8 $\mu\text{g}/\text{cm}^3$) ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง เพื่อค้นหา_n้ำมันหอมระ夷ที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บที่ดีที่สุดโดยวิธีกรรม

3.3 การศึกษาประสิทธิภาพของน้ำมันหอมระ夷ต่อไรในโรงเก็บโดยวิธีการสัมผัส

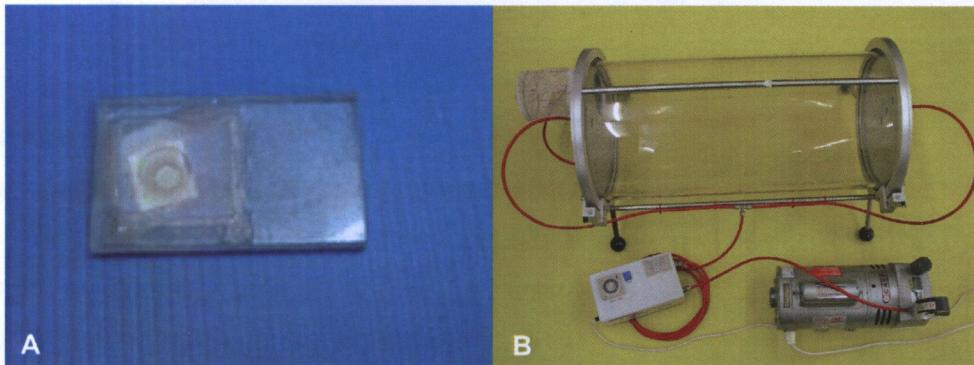
หยดน้ำมันหอมระ夷จากพืชแต่ละชนิดมาละลายด้วย ethanol 95 % ความเข้มข้น 1% และมี ethanol 95 % เป็นกลุ่มควบคุม ปริมาตร 20 ml ลงในหลอดแก้ว ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.4 cm สูง 3.0 cm คลوبให้ท้าวผิวแก้ว (ภาพที่ 3A) ทึ้งไว้ 15 นาที สุ่มเขี่ยไรในโรงเก็บเดิมวัยของไรในโรงเก็บ *S. pontifica* ไม่จำกัดเพศจำนวน 10-15 ตัว ลงในหลอดแก้ว หลังจากนั้นทำการปิดหลอดแก้วด้วยผ้าในลอน (ภาพที่ 3B) ทำการทดสอบ 3 ชั้ๆ ครั้งละ 10 กรงทดสอบ บันทึกผลการทดลองโดยการนับจำนวนไรในโรงเก็บที่ตายหลังการทดลอง 24 ชั่วโมงเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมแล้วคัดเลือกน้ำมันหอมระ夷ที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บมากกว่า 70% มาทดสอบกับไรในที่ความเข้มข้น 0, 0.05, 0.1, 0.5, 1.0 และ 1.5% (0, 2.65, 5.3, 26.5, 53.0 และ 79.5 $\mu\text{g}/\text{cm}^3$) ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง เพื่อค้นหา_n้ำมันหอมระ夷ที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บที่ดีที่สุดโดยวิธีการสัมผัส

3.4 การศึกษาประสิทธิภาพของสูตรน้ำมันหอมระ夷จากพืชต่อไรในโรงเก็บ

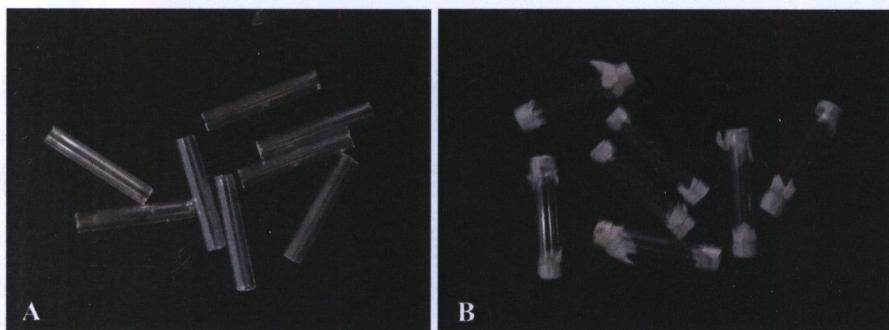
การทำทดสอบความเข้มข้นของน้ำมันหอมระ夷ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดเป็น 2 เท่าของความเข้มข้นที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมไรในโรงเก็บในห้องปฏิบัติการ และนำมาทดสอบเปรียบเทียบกับสูตรน้ำมันหอมระ夷และกลุ่มควบคุม (control) โดยกำหนดสัดส่วนของน้ำมันหอมระ夷ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อน้ำมันหอมระ夷ที่มีประสิทธิภาพรองเป็น 1:1 และ 4:1 ในความเข้มข้นรวม 2% แล้วนำมาทดสอบประสิทธิภาพโดยวิธีกรรมและการสัมผัส

3.5 การศึกษาประสิทธิภาพของน้ำมันหอมระเหยจากพืชและสูตรน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่อไร้ในโรงเก็บในสภาพโรงงาน

คัดเลือกน้ำมันหอมระเหยและสูตรที่เหมาะสมจากการทดลองที่ 3.4 เพื่อนำไปใช้ควบคุมไร้ในโรงเก็บในโรงงานเก็บผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ บริษัทเอกชน (บริษัทขอสงวนสิทธิ์ในการเปิดเผยชื่อ) ทำการฉีดพ่นตามแหล่งกำเนิดของไร้ ตามข้อต่อท่อสำลียงในโรงงาน เปรียบเทียบปริมาณไร้ในโรงเก็บที่ตรวจพบโดยการสู่มเก็บผลิตภัณฑ์ตามจุดต่างๆ 5 กรัม รวม 4 จุด ต่อสูตรทดสอบ ก่อนและหลังการใช้สารทุกสปีเดอร์

ภาพที่ 2. ชุดทดสอบไร้ด้วยวิธีการรวม A: กรงทดสอบไร้ (mite cage), B: เครื่อง knockdown chamber

ภาพที่ 3 ชุดทดสอบไร้ผู้ด้วยวิธีการสัมผัส, A: หลอดแก้วปลายเปิดทั้งสองด้าน, B: หลอดแก้วปลายเปิดทั้งสองด้านและปิดด้วยฝ้าในลอนหันข้าง

4. การอ่านผล

เนื่องจากจำนวนตัวเป็น (ไรในโรงเก็บมีชีวิต) และจำนวนตัวตายของไรในโรงเก็บที่ใช้ในการศึกษามีผลในการบอกความถูกต้องแม่นยำของประสิทธิภาพในการฆ่าไรของสมุนไพรที่ใช้ ดังนั้นการอ่านผลเพื่อแยกตัวเป็น—ตัวตาย ของไรในโรงเก็บจึงมีความสำคัญมากในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดการอ่านผลดังกล่าวไว้ดังนี้

1. การอ่านผล ทำหลังจาก 24 ชั่วโมงของการทดสอบ
2. ไรในโรงเก็บมีชีวิต (live mite) หมายถึง ตัวไรในโรงเก็บที่สามารถตอบสนองต่อการกระตุ้นด้วยการสัมผัส เช่น เคลื่อนไหวได้ แม้รูปร่างของไรอาจจะเปลี่ยนแปลงไป โดยไรสามารถเดินได้อย่างน้อยเท่ากับความยาวของลำตัว
3. ไรในโรงเก็บไม่มีชีวิต (dead mite) หมายถึง ไรที่ไม่เคลื่อนที่ หรือตอบสนองต่อ

สิ่งกระตุ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง และสีของลำตัวเช่น ลำตัวแบบ ขาหงิกอ ไม่ตอบสนอง ต่อสิ่งกระตุ้น หรืออยู่ข้ามได้ แต่ไม่สามารถเดินได้ภายหลังการสัมผัส (Welty et al. 1988)

5. การหาความแตกต่างทางสถิติของค่าเฉลี่ย

นำข้อมูลที่ได้มาหาเปอร์เซ็นต์การตายที่แท้จริงโดยใช้สูตร Abbott's formula (Abbott, 1925) และนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SAS (statistical analysis system) โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการ DMRT (Duncan's multiple range test) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และหาค่า Median lethal dose (LD_{50}) ของน้ำมันหอมระเหยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS probit analysis

ผลการทดลอง

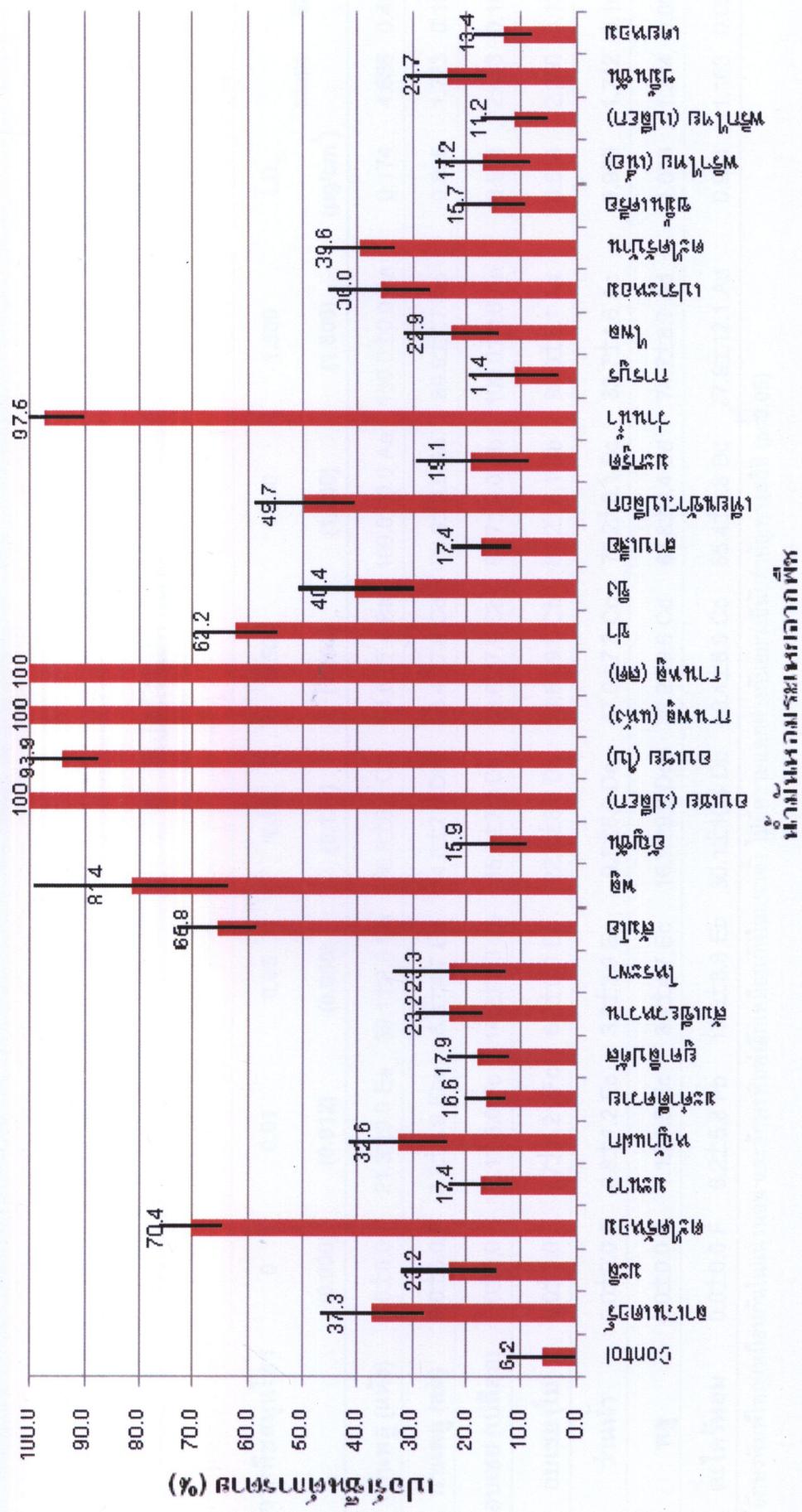
การศึกษาประสิทธิภาพของน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่อไร้ในโรงเก็บโดยวิธีการรวม

จากการทดลองน้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพรเบื้องต้นทั้ง 28 ชนิด ได้แก่ น้ำมันหอมระเหยจาก ลาเวนเดอร์ มะลิ ตะไคร้หอม มะนาว หญ้าแฟก มะคำดีควาย ยูคาลิปตัส ส้มเขียวหวาน โหรพา ส้มโอ พลู อัญชัน อบเชย กานพลู ข้าว ขิง สาบเสือ เทียนข้าวเปลือก มะกรูด ว่าน้ำ กาบบูร ไฟล เปราะหอม ตะไคร้บ้าน ขมิ้นเครื่อ พริกไทยดำ ขมิ้นชัน และเตย หอม ในการกำจัดไร้ในโรงเก็บ *S. pontifica* โดยวิธีการรวม ที่ความเข้มข้น 1% ($1.2 \mu\text{g}/\text{cm}^3$) นาน 1 ชั่วโมง บันทึกผลการตายหลังจากการทดลอง 24 ชั่วโมง พบร่วมกัน น้ำมันหอมระเหยจากพืช 5 ชนิด ประกอบด้วยน้ำมันหอมระเหยจากการผสม อบเชยทั้งที่สกัดจากเปลือกและใบ กานพลูทั้งที่สกัดจากซ้อดอกสดและแห้ง รวมทั้งว่าน้ำ มีประสิทธิภาพในการฆ่าไร้ในโรงเก็บได้มากกว่า 70% ที่ 24 ชั่วโมง โดยนำน้ำมันหอมระเหยจาก อบเชยทั้งที่สกัดจากเปลือกและใบ กานพลูทั้งที่สกัดจากซ้อดอกสดและแห้ง รวมทั้งว่าน้ำ มีประสิทธิภาพในการฆ่าไร้ในโรงเก็บได้มากกว่า 90% ที่ 24 ชั่วโมง (ภาพที่ 3) เมื่อนำมาทดสอบ โดยวิธีการรวมที่ความเข้มข้น 0, 0.012, 0.06, 0.12, 0.6, 1.2 และ $1.8 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง พบร่วมกัน น้ำมันหอมระเหยจากการผสม พลู (แห้ง) มีประสิทธิภาพในการฆ่าไร้ในโรงเก็บได้ดีที่สุดโดยมีค่า LD_{50} เท่ากับ $0.174 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ รองลงมาคือ น้ำมันหอมระเหยจากอบเชย (เปลือก) อบเชย (ใบ) กานพลู (สด) ตะไคร้หอม ว่าน้ำ และพลู มีค่า LD_{50} เท่ากับ 0.504, 0.614, 0.895, 0.924, 0.939 และ $1.086 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ ตามลำดับ โดยนำน้ำมันหอมระเหยจากการผสม (แห้ง) ความเข้มข้น 1.2 และ $1.8 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ สามารถฆ่าไร้ในโรงเก็บได้ 100% ส่วนน้ำมันหอมระเหยจากการผสม (สด) อบเชย (เปลือก) อบเชย (ใบ) ว่าน้ำ พลู และตะไคร้หอม ความเข้มข้น $1.8 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ สามารถฆ่าไร้ในโรงเก็บได้มากกว่าที่ความเข้มข้น $1.2 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ตารางที่ 2)

ส่วนการทดลองน้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพรในการกำจัดไร้ในโรงเก็บ *S. pontifica* โดยวิธีการสัมผัสที่ความเข้มข้น 1% ($53 \mu\text{g}/\text{cm}^2$) บันทึกผลการตายหลังจากการทดลอง 24 ชั่วโมง พบร่วมกัน น้ำมันหอมระเหยจากพืช 5 ชนิด ประกอบด้วยน้ำมันหอมระเหยจากการผสม อบเชย ว่าน้ำ พลู และขมิ้นชัน มีประสิทธิภาพในการฆ่าไร้ในโรงเก็บได้มากกว่า 70% ที่ 24 ชั่วโมง โดยนำน้ำมันหอมระเหยจากอบเชยทั้งที่สกัดจากเปลือกและใบ รวมทั้งกานพลูที่สกัดจากซ้อด

คอกแห้ง มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บได้มากกว่า 90% ที่ 24 ชั่วโมง (ภาพที่ 4) และนำมาทดสอบโดยวิธีการสัมผัสที่ความเข้มข้น 0, 2.65, 5.3, 26.5, 53 and 79.5 $\mu\text{g}/\text{cm}^2$ ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง พบว่า�้ามันหอมระเหยจากอบเชย (ใบ) มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บได้ดีที่สุด โดยมีค่า LD_{50} เท่ากับ $24.05 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ รองลงมาคือน้ำมันหอมระเหยจากการพลู (แห้ง) ว่านน้ำ อบเชย (เปลือก) การพลู (สด) ขมิ้นชัน และพลู มีค่า LD_{50} เท่ากับ 24.28, 28.34, 30.58, 33.67, 38.09 และ $71.76 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ ตามลำดับ โดยน้ำมันหอมระเหยจากการพลู (แห้งและสด) และอบเชย (ใบ) ความเข้มข้น 1.2 และ $1.8 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ สามารถฆ่าไรในโรงเก็บได้ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนน้ำมันหอมระเหยจากอบเชย (เปลือก) ว่านน้ำ พลู และขมิ้นชัน ความเข้มข้น $1.8 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ สามารถฆ่าไรในโรงเก็บได้มากกว่าที่ความเข้มข้น $1.2 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ตารางที่ 3)

เมื่อนำน้ำมันหอมระเหยจากการพลูที่ความเข้มข้น 2% และน้ำมันหอมระเหยจากการพลู และอบเชยที่ความเข้มข้น 1.6 และ 0.4% ซึ่งมีความเข้มข้นรวม 2% (เป็นสูตรส่วนผสมที่ใช้ควบคุมไว้ผู้ *Dermatophagoides pteronyssinus* (Trouessart)) เพื่อไปใช้ควบคุมไรในโรงเก็บในโรงงานเก็บผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ พบว่า�้ามันหอมระเหยทั้ง 2 ชนิด มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงเก็บได้ 100% (ตารางที่ 4) และจากการสำรวจก่อนการฉีดพ่นภายในโรงงานอาหารสัตว์ พบว่าทั้ง 4 จุดตรวจสอบมีการปนเปื้อนของไรในโรงเก็บ ทั้ง *S. pontifica* รวมถึงไรชนิดอื่นๆ อีกเล็กน้อย โดยภายในหลังการฉีดพ่น 1, 2 และ 3 สัปดาห์ ไม่พบการปนเปื้อนของไรชนิดต่างๆ แต่หลังจากการฉีดพ่นในสัปดาห์ที่ 4 เริ่มพบการปนเปื้อนและการเข้าทำลายของไรชนิดต่างๆ อีกครั้ง (ตารางที่ 5) ดังนั้นการนำ�้ามันหอมระเหยจากพืชทั้งสูตรงานพลู 2% และสูตรงานพลูผสมอบเชยอัตราส่วน 1.6 : 0.4% (ความเข้มข้นรวม 2%) ไปใช้ในโรงงานที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เกษตรอาหารแห้ง ควรมีการปฏิบัติทุกๆ เดือน

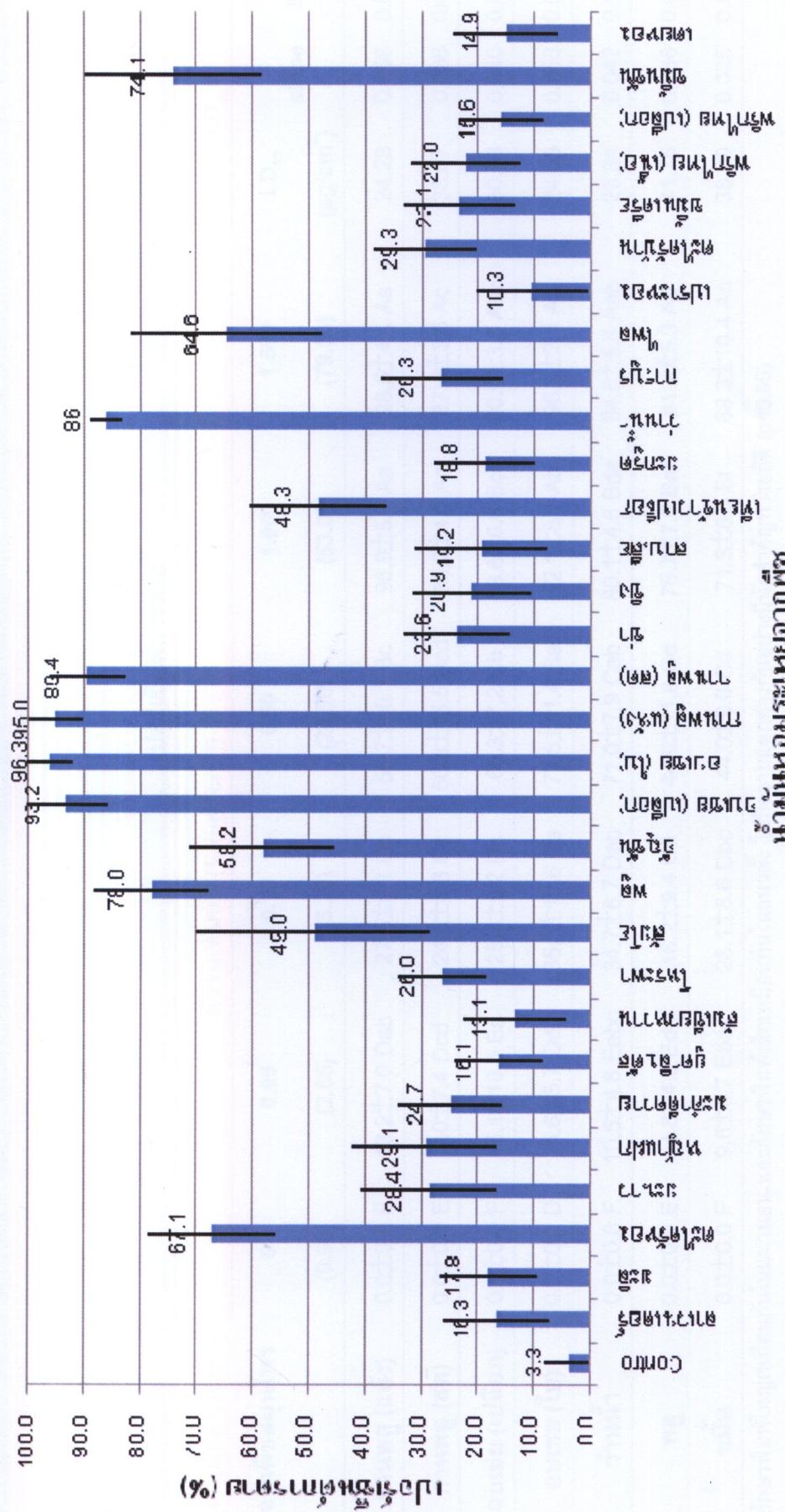

ภาพที่ 3. เปอร์เซ็นต์การตรวจของไร้ร่องเก็บ *Sundasia pontifica* Oudemans หลังจากการลดด้วยน้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพรชนิดต่างๆ ที่ความเข้มข้น 1% (0.6 $\mu\text{g}/\text{cm}^3$) ที่ 24 ชั่วโมง

ตารางที่ 2. เปรอร์เซ็นต์การตายของไวรัสโรคกบ *Suidasia pontifica* Oudemans หลังจากการรอมดาวน์นานหกเดือนระหว่างพัฒนาพัฒนาเพื่อทดสอบความเข้มข้นทางที่ 24 ชั่วโมง

ปรอร์เซ็นต์การตาย ¹									
น้ำมันหอมระเหย		ความเข้มข้น (% (μg / cm ³))							
		(0.000)	(0.012)	(0.060)	(0.120)	(0.600)	(1.200)	(1.800)	LD ₅₀ (μg/cm ³)
จางพิษสมุนไพร (แห้ง)	0	0.01	0.05	0.10	0.50	1.000	1.500	LD ₅₀	
กานพลู (สด)	0.0±0.0 F	21.3±9.0 Ea	39.1±8.0 Da	58.9±6.1 Ca	94.6±7.4 Ba	100.0±0.0 Aa	100.0±0.0 Aa	0.174	4.686 0.456
อบเชย (เปลือก)	0.0±0.0 F	3.3±4.9 Ebc	5.8±4.7 Ec	14.6±7.0 Dde	34.4±7.8 Cd	76.8±9.5 Bc	89.9±7.7 Ab	0.895	1.773 0.106
อบเชย (ใบ)	0.0±0.0 F	1.7±4.2 EFc	6.2±6.0 Ec	22.4±8.5 Dc	74.6±9.5 Cb	86.2±8.1 Bb	96.6±5.1 Aa	0.504	2.463 0.167
ว่านหางจระเข้	0.0±0.0 E	0.8±1.2 Ec	3.5±3.9 Ec	9.5±6.0 De	47.0±7.3 Cc	75.2±6.1 Bc	83.7±4.6 Ac	0.939	1.712 0.102
ผล	0.0±0.0 E	1.1±1.5 Ec	3.4±4.7 Ec	16.9±9.3 Dcd	38.9±9.6 Cd	63.8±8.4 Bd	74.7±8.7 Ad	1.086	1.384 0.091
ตะไคร้หอม	0.0±0.0 F	6.2±5.8 Fb	17.6±8.8 Eb	30.1±10.4 Db	49.4±8.9 Cc	65.4±8.8 Bd	77.9±12.1 Ad	0.924	1.163 0.085

¹/ อาการพิมพ์ใหญ่หมายความว่าในแนวโน้ม และอัตราพิมพ์เล็กหรือน้อยกว่าในแนวตรง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

ภาพที่ 4. เปอร์เซ็นต์การตรวจของไนโตรเจน $Suidasia pontifica$ Oudemans หลังจากการสัมผัสด้วยหนามหอยระเบยจากพืชสมุนไพรชนิดต่างๆ ที่ความเข้มข้น 1% (53 $\mu\text{g}/\text{cm}^2$) ที่ 24 ชั่วโมง

ตารางที่ 3. เบอร์เซนต์การตอบของโกรินโนรอกกิบ *Sibidiasia pointifica* Oudemans หลังจากการสัมผัสเพื่อทดสอบความสามารถของยาพืชสมุนไพร ที่ความเข้มข้นต่างๆ ที่ 24 ชั่วโมง

		เบอร์เซนต์การตาย ^{1/}					
		ความเข้มข้น (% (μg / cm ²))			LD ₅₀		
น้ำมันหอมระเหย	ความเข้มข้น (%)	(0.05)	(0.10)	0.50	(26.50)	(53.00)	LD ₅₀ (μg/cm ²)
จากพืชสมุนไพร	(0.00)	(2.65)	(5.30)	(26.50)	(53.00)	(79.50)	slope SE
กานพลู (แห้ง)	0.0±0.0 E	13.2±7.0 Dab	27.5±9.1 Cc	56.7±10.1 Bc	96.9±5.3 Aa	98.5±4.1 Aa	24.28 0.058 0.004
กานพลู (สด)	0.0±0.0 E	7.0±7.4 Dcd	24.6±8.8 Cc	50.8±13.5 Bcd	85.2±4.1 Ac	87.0±3.5 Ac	33.67 0.036 0.002
อมเชย (เปลือก)	0.0±0.0 F	15.1±10.0 Ea	25.3±9.2 Dc	65.3±7.2 Cb	83.6±6.6 Bcd	90.9±3.8 Abc	30.58 0.040 0.002
อมเชย (ใบ)	0.0±0.0 D	4.6±5.7 Dd	35.3±11.6 Ca	77.6±11.4 Ba	92.1±8.1 Ab	96.3±7.1 Aa	24.05 0.053 0.003
ว่านหาง	0.0±0.0 F	10.5±4.8 Eabc	34.7±8.7 Dab	71.0±7.9 Cab	80.1±4.6 Bde	94.8±5.8 Aab	28.34 0.042 0.003
พุด	0.0±0.0 E	4.8±4.5 Ed	16.2±9.4 Dd	44.0±11.8 Cd	75.7±7.0 Bef	81.4±5.3 Ad	41.76 0.036 0.002
ชามีน	0.0±0.0 F	9.6±5.7 Ebcd	28.1±8.6 Dbc	44.0±9.0 Cd	71.5±8.5 Bf	88.3±10.4 Ac	38.09 0.035 0.002

^{1/} อาการพิมพ์ใหญ่หมายความว่าเก็บตัวอย่างในช่วงเวลาเดียวกัน แต่ต้องแยกกันในช่วงเวลาต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพของสูตรน้ำมันหอมระเหยในการควบคุมไวรัสในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemans โดยวิธีการรมและวิธีการสัมผัส

สูตรน้ำมันหอมระเหย	% การตาย	
	โดยวิธีการรม	โดยวิธีการสัมผัส
Control (ethanol 95%)	0	0
กานพลู 2%	100	100
กานพลู 1% + ออบเชย 1%	100	100
กานพลู 1.6% + ออบเชย 0.4%	100	100

ตารางที่ 5 ปริมาณการป่นเปื้อนของไวรัสในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemans หลังจากการฉีดพ่นด้วยสูตรน้ำมันหอมระเหยแล้วในระยะเวลาต่างๆ กัน

สูตรน้ำมันหอมระเหย	สัปดาห์ที่ (หลังจากการฉีดพ่น)						
	0	1	2	3	4	5	6
กานพลู 1% + ออบเชย 1%	+++	-	-	-	+	+	++
กานพลู 1.6% + ออบเชย 0.4%	+++	-	-	-	+	+	++

- ไม่พบ, + พบร่วม 1-10 ตัว, ++ พบร่วม 11-20 ตัว, +++ พบร่วมมากกว่า 20 ตัว

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

จากการศึกษาประสิทธิภาพของน้ำมันหอมระเหยจากพืชในการควบคุมไวรัสในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemans โดยวิธีการรมด้วยเครื่อง Knockdown chamber ที่ 24 ชั่วโมง พบว่า น้ำมันหอมระเหยจากการกวนพลู และอบเชยมีประสิทธิภาพในการฟ้าไวรัสในโรงเก็บสูงสุด ทั้งวิธีการรม และวิธีการสัมผัส ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของอัมรและจริงศักดิ์ (2552) รายงานว่า น้ำมันหอมระเหยจากการกวนพลูและอบเชยมีประสิทธิภาพสูงในการฟ้าไวรัสโดยวิธีการรม ส่วนอัมร และคณะ (2550) ได้รายงานว่า สารสกัดหมายจากการกวนพลูและว่านน้ำมีประสิทธิภาพสูงในการฟ้าไวรัส โดยวิธีการฉีดพ่นโดยตรง ส่วน Kim et al. (2003) ได้ทดสอบประสิทธิภาพของสารมาไวรัสจากน้ำมันหอมระเหยของการกวนพลู *Eugenia caryophyllata* กับไวรัส *T. putrescentiae* ด้วยวิธีการสัมผัส เปรียบเทียบกับการทดลองควบคุมโดยใช้ benzyl benzoate พบร่วมกับในน้ำมันหอมระเหยประกอบด้วย methyleugenol มีประสิทธิภาพในการฟ้าไวรัส *T. putrescentiae* มากที่สุดคือมีค่า LD₅₀ เท่ากับ 1.18 µg/cm² รองลงมาคือสารประกอบพาก isoeugenol, beta-caryophyllene, eugenol, alpha-humulene และ acetyleneugenol โดยมีค่า LD₅₀ เท่ากับ 8.21, 11.77, 12.11, 12.90 และ 28.76 µg/cm² ตามลำดับ ในขณะที่ benzyl benzoate LD₅₀ เท่ากับ 8.85 µg/cm²

สำหรับการนำน้ำมันหอมระเหยจากการกวนพลูโดยกำหนดใช้ที่ความเข้มข้น 2% และสูตรน้ำมันหอมระเหยจากการกวนพลูและอบเชยอัตราส่วน 1.6 : 0.4% ไปใช้ในโรงงานผลิตผลทางการเกษตร โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์อาหารมนุษย์ ก็สามารถนำไปใช้ได้อย่างปลอดภัย โดยการฉีดพ่นหรือرمในทุกๆ เดือน

เอกสารอ้างอิง

- พโลยชุมพู กรณิศาเรือง มนิตา คงชื่นสิน พิเชฐ เชาว์วัฒวงศ์ และวัฒนา จารนศรี. 2550. โรคตัวผึ้งที่สำคัญของพืชนำเข้าจากต่างประเทศ. น. 1-16. ใน การประชุมวิชาการอารักขาพืชครั้งที่ 8. 20-22 พ.ย. 2550 ณ โรงแรมอัมรินทร์ลากูน จ.พิษณุโลก.
- วัฒนา จารนศรี มนิตา คงชื่นสิน และ เทวนทร์ กุลปิยะวัฒน์. 2546. อนุกรรมวิธานของไรบันผลผลิตทางการเกษตร น. 792-801. ใน รายงานผลงานวิจัยเรื่องเดิมปี 2546 ครั้งที่ 2. สำนักวิจัยและพัฒนาอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- วัฒนา จารนศรี. 2547. โรคที่เป็นศัตรุและทำลายผลผลิตทางการเกษตรของประเทศไทย. เอกสารวิชาการ. กรมวิชาการเกษตร. มีนาคม 2547. หน้า 162-163.
- สุทธิ วงศ์ละคร มัณฑนา จิระกัյวาน และภัทรพร แก่นทิพย์. 2549. อาการปวดหูจากตัวໄร *Suidasia pontifica* เข้าหู: รายงานผู้ป่วยรายแรกในประเทศไทย. วารสารกรมการแพทย์. 31(3):265-268.
- darmar อินทร์สังข์ และวงศ์ศักดิ์ พุฒวน. 2552. ผลของน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่อໄรฝุ่น *Dermatophagoides pteronyssinus* (Trouessart) วารสารวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 37(2): 183-191.
- darmar อินทร์สังข์ จำรูญ เล้าสินวัฒนา วรรณะ มหากิตติคุณ พรพิมล ชื่นชม และวงศ์ศักดิ์ พุฒวน. 2550. ผลของสารสกัดจากพืชสมุนไพรต่อໄรฝุ่น, *Dermatophagoides pteronyssinus* (Trouessart). วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหा�สารคาม. 26(4): 327-336.
- Abbott, W.S. 1925. A method for computing the effectiveness of an insecticide. J. Econ. Entomol. 18:265–267.
- Boese, J.L. 1981. Mites. pp63-82. In : Gorham, J.R (ed.) Principles of Food Analysis Technical Bulletin No. 1 Washington, D.C.
- Boonkong S, Lekprayoon C, Meckvichai W. 1986. Insects and mites found on stored Garlic in Thailand. Natural History Bulletin of the Siam Society. 34:105-13.
- Ho, C.C., and C.S. Wu. 2002. Suidasia mite found from the human ear. Formosan Entomol. 22:291-296.
- Hughes, A.M. 1976. The mites of stored food and houses. Ministry of Agriculture, Fisheries and Food. Technical Bulletin 9., London.
- Insung, A. 1995. Influence of some active substances of plant extracts on the mold mite, *Tyrophagus putrescentiae* (Shrank). pp. 234-241. In Proceedings of the Symposium on Advances of Acardogy in Poland, September 26-27, 1995, Siedlce.
- Insung, A. and J. Boczek. 1995. Effect of some extracts of medicinal and spicy plant on acarid mites. pp.211-223. In Proceedings of the Symposium on Advances of Acardogy in Poland, September 26-27, 1995, Siedlce.

- Kim, E.H., Kim, H.K., Choi, D.H. and Y.J. Ahn. 2003. Acaricidal activity of clove bud oil compounds against *Tyrophagus putrescentiae* (Acari: Acarida). *Appl. Entomol. Zool.* 38(3): 261-266.
- Krantz, G.W. 1978. A manual of acarology. 2nd ed. OSU. Book Stores Inc. Corvallis. Oregon.
- Mathur, R.B. and S. Mathur. 1982. Mites associated with stored grains/products in harana, India. *Indian Journal of Acarology* 7(2): 44-52.
- Mercado, D., Puerta, L. and L. Caraballo. 2001. Life-Cycle of *Suidasia Medanensis* (= *pontifica*) (Acari: Suidasiidae) under Laboratory Conditions in a Tropical Environment. *Experimental and Applied Acarology*. 25(9):751-755.
- Shen, C.P. 1984. A list and survey of stored-product mites in China. pp. 680-686. In Proceedings of the Third International Working Conference on Stored- Product Entomology. October 23-28, 1983, Kansas State University, Manhattan, Kansas, USA.
- Suthasanee, B., C. Lekprayoon and W. Meckvichai. 1980. Insects and mite found on stored garlic in Thailand. *Natural History Bulletin of the Siam Society*. 34(2): 105-113.
- Tak, J. H., Kim, H. K., and Lee, S. H. and Y. J. Ahn. 2006. Acaricidal activities of paeonol and where science in benzoic acid from *Paeonia suffruticosa* root bark and monoterpenoids against *Tyrophagus putrescentiae* (Acari: Acaridae). *Pest management science*. 62(7): 551-557.
- Tseng, Y.H. 1981. Ecological notes on mites infesting stored products in Taiwan. *Journal of the Agricultural Association of China* 113: 48-57.g

ภาคผนวก

บทความเผยแพร่

ไรและเห็บที่พึ่งทั่วโลกมีประมาณ 30,000 ชนิด (Krantz, 1978) โดย Hughes (1976) ได้รวบรวมชนิดของไรในโรงเก็บและไรฝุ่นในบ้านเรือนพร้อมกับอธิบายลักษณะทางอนุกรมวิธาน ชีววิทยา และนิเวศวิทยาไว้ประมาณ 340 ชนิด สำหรับการศึกษาด้านอนุกรมวิธานของไรในกลุ่มนี้ ในทวีปเอเชียประเทศไทยได้มีการศึกษาแล้ว เช่น ในเดือน Tseng (1981) ได้รายงานว่ามีไรในโรงเก็บ 55 species ใน 18 Families ซึ่งพบมากในข้าวกล้อง ข้าวสาร ข้าวโพด และถั่ว ทั้งชนิดที่ถูกจัดเก็บไว้ในโรงเก็บและชนิดบรรจุถุง ในอินเดีย Mathur และ Mathur (1982) ได้รายงานไรที่เข้าทำลายเมล็ดธัญพืชในเขตเมือง อา_ratio 13 species ใน 8 Families ในจีน Shen (1984) ได้รายงานว่า จีนได้เริ่มสำรวจไรในโรงเก็บมาตั้งแต่ปี 1957 และได้รวบรวมชนิดของไรในกลุ่มนี้ 58 species ใน 20 Families สำหรับในประเทศไทยได้มีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับไรศัตรูในโรงเก็บอยู่บ้าง ทั้งในสภาพไร่และสภาพการเก็บรักษาหลังการเก็บเกี่ยว Suthasanee et al. (1980) ได้จำแนกไรศัตรูกระเทียมที่พบในประเทศไทยไว้ 5 ชนิด คือ *Aceria tulipae* (Keifer), *Rhizoglyphus* sp., *Suidasia* sp., *Tyrophagus* sp. และ *Caloglyphus* sp. วัฒนาและคณะ (2546) รายงานการพบไรศัตรูผลผลิตทางการเกษตรของประเทศไทย ตั้งแต่ตุลาคม 2543 ถึง กันยายน 2546 ไว้ 10 ชนิดด้วยกัน ได้แก่ *Lardoglyphus konoi* (Sasa and Asanuma), *Tyrophagus putrescentiae* (Schrank), *Sancassania berlesei* (Michael), *Sancassania* sp., *Suidasia pontifica* Oudemans, *Rhizoglyphus echinopus* (Fumouze and Robin), *Aleuroglyphus* sp., *Astroglycyphus geniculatus* (Vizhum), *Histiostoma* sp. และ *Aceia tulipae* (Keifer) นอกจากนี้ พloyyachmophy และคณะ (2550) ได้รายงานการตรวจพบไรศัตรูผลผลิตทางการเกษตรที่ติดเข้ามากับพืชนำเข้า โดยพบไร 2 ชนิด คือ *Caloglyphus mycophagus* (Mégnin) และ *Tyrophagus similis* Volgin ติดมากับกระเทียมที่นำเข้าจากประเทศจีน ผ่านทางด่านตรวจพืชเชียงแสน จังหวัดเชียงรายและด่านตรวจพืชท่าเรือกรุงเทพ ไว้ทั้ง 2 ชนิดนี้ เป็นไรศัตรูบุณผลผลิตทางการเกษตรที่ยังไม่มีรายงานการพบในประเทศไทยมาก่อน นอกจากนี้ยังพบว่าไรในโรงเก็บ *S. pontifica* นั้นยังสามารถเข้าไปเจริญเติบโตในหุ่มนุษย์จนเกิดอาการปวดหัวโดย Ho และ We (2002) ได้รายงานพบไข้และตัวเต็มวัยของไร *S. pontifica* ในหูของผู้ป่วยในประเทศไทยเดือน สำหรับในประเทศไทย สุทธิและคณะ (2549) ได้รายงานการพบผู้ป่วยมีอาการปวดหูมากอันเนื่องมาจากไร *S. pontifica* ซึ่งพบมากกว่า 20 ตัว โดยไรในโรงเก็บ *S. pontifica* นี้ จะพบในอาหารสัตว์ เมล็ดทานตะวัน ปลาแห้ง ถั่วลิสงดิบ อาหารเสริมสำหรับสัตว์ และงานข้าว (วัฒนาและคณะ, 2546) ซึ่ง Boonkong et al. (1986) ระบุว่า ไร *Suidasia* sp. เป็นไรในโรงเก็บศัตรูกระเทียมที่พบมากในประเทศไทย วัฒนา (2547) ศึกษาพบว่าไรชนิดนี้เป็นไรผิวyn ลำตัวเป็นรูปไข่ค่อนข้างยาว มีสีขาวหรือครีม ผิวของลำตัวมีรอยย่นแตกเป็นช่องๆ คล้ายรูปเซลล์เรียงต่อกัน และนอกจากนั้นยังพบว่าเป็นไรฝุ่นบ้านด้วย ซึ่งเป็นสาเหตุของโรคภูมิแพ้ได้ Mercado et al. (2001) ได้รายงานว่ามีวงจรชีวิตของไร *S. pontifica* เมื่อเลี้ยงในห้องปฏิบัติการ ที่ 26°C 84%RH จากไข่ถึงตัวเต็มวัย 12.6 ± 0.6 วัน ตัวเมียและตัวผู้มีอายุขัย 48.6 ± 13 และ 49.1 ± 20 วัน ตามลำดับ ซึ่งไรในโรงเก็บนอกจากจะเข้าทำลายจนเกิดความเสียหายทั้งปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนเป็นพาหนะนำเชื้อราในผลิตผลทางการเกษตรแล้วยังเข้าทำลายและเป็นพาหนะนำเชื้อราในผลิตภัณฑ์อาหารแห้งชนิดต่างๆ ที่เก็บไว้รอการบริโภคทำให้เกิดเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคได้ (Boese, 1981)

โดยทั่วไปไรในโรงเก็บจะมีความด้านทานต่อสารเคมีกำจัดแมลงและไรศัตรูพืชมากกว่าศัตรูพืชชนิดอื่นๆ การป้องกันกำจัดไรในโรงเก็บและไรฝุ่นโดยใช้สารเคมีนอกจากจะก่อให้เกิดปัญหา

ทางด้านสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคและผู้อยู่อาศัยโดยตรง และโดยเฉพาะการใช้สารเคมีกับอาหารเก็บแห้งที่กระบวนการบริโภคนั้นเป็นสิ่งที่กระทำได้ยาก สำหรับวิธีการป้องกันกำจัดไวรัสในโรงพยาบาลในประเทศไทยยังไม่ได้มีการกำหนดมาตรการที่แนชัดยังผลให้เกษตรกร กลุ่มผู้จำหน่ายอาหารเก็บแห้งและบริษัทผลิตอาหารสัตว์ยังประสบปัญหา และรอการแก้ไขด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ แนวทางการใช้น้ำมันหอมระเหยจากพืช จึงน่าจะเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพมาก ทั้งโดยการใช้โดยการสัมผัสและการรวม และที่สำคัญยังมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสัตว์เลี้ยงอีกด้วย

จากการทดสอบประสิทธิภาพการของน้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพร 28 ชนิด ต่อไวรัสในโรงพยาบาล *S. pontifica* โดยวิธีการรวมและวิธีการสัมผัส วิธีการรวมทดสอบโดยรวมในเครื่อง knockdown chamber ขนาด $2.5 \times 10^4 \text{ cm}^3$ โดยใช้ปริมาตร 3 ml รัมนาน 1 ชั่วโมง ทดสอบเบื้องต้นที่ความเข้มข้น 0 (ethanol 95%) และ 1% ($1.2 \mu\text{g}/\text{cm}^3$) ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง วิธีการสัมผัสทดสอบในหลอดแก้วปลายเปิดและปิดด้วยตาชั่วข้ามในล่อนทั้งสองข้าง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.4 cm ยาว 3 cm ทดสอบเบื้องต้นที่ความเข้มข้นของน้ำมันหอมระเหย 0 (ethanol 95%) และ 1% ($53 \mu\text{g}/\text{cm}^2$) โดยใช้ปริมาตร 20 μl ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง พนบว่าน้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพร 5 ชนิด ได้แก่ การณพูล ออบเชย ว่านน้ำ พูล และตะไคร้ห้อม มีประสิทธิภาพในการฆ่าไวรัสในโรงพยาบาล ได้มากกว่า 70% ที่ 24 ชั่วโมง โดยวิธีการรวม และพนบว่าน้ำมันหอมระเหยจากพืชสมุนไพร 5 ชนิด ได้แก่ การณพูล ออบเชย ว่านน้ำ พูล และขมิ้นชัน มีประสิทธิภาพในการฆ่าไวรัสในโรงพยาบาล ได้มากกว่า 70% ที่ 24 ชั่วโมง โดยวิธีการสัมผัส ซึ่งจากการศึกษา พนบว่าน้ำมันหอมระเหยจากการณพูล และอบเชยมีประสิทธิภาพในการฆ่าไวรัสในโรงพยาบาลสูงสุด ทั้งวิธีการรวม และวิธีการสัมผัส ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของอ่ำมารและจริงศักดิ์ (2552) รายงานว่า น้ำมันหอมระเหยจากการณพูลและอบเชย มีประสิทธิภาพสูงในการฆ่าไวรัสโดยวิธีการรวม ส่วนอ่ำมารและคงะ (2550) ได้รายงานว่า สารสกัดหยาบจากการณพูลและว่านน้ำมีประสิทธิภาพสูงในการฆ่าไวรัส โดยวิธีการฉีดพ่นโดยตรง ส่วน Kim et al. (2003) ได้ทดสอบประสิทธิภาพของสารฆ่าไวรัสจากน้ำมันหอมระเหยของกานพลู *Eugenia caryophyllata* กับไวรัส *T. putrescentiae* ด้วยวิธีการสัมผัส เปรียบเทียบกับการทดลองควบคุมโดยใช้ benzyl benzoate พนบว่าสารประกอบในน้ำมันหอมระเหยประกอบด้วย methyleugenol มีประสิทธิภาพในการฆ่าไวรัส *T. putrescentiae* มากที่สุดคือมีค่า LD₅₀ เท่ากับ $1.18 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ รองลงมาคือสารประกอบพวง iso-eugenol, beta-caryophyllene, eugenol, alpha-humulene และ acetyleugenol โดยมีค่า LD₅₀ เท่ากับ 8.21, 11.77, 12.11, 12.90 และ $28.76 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ ตามลำดับ ในขณะที่ benzyl benzoate LD₅₀ เท่ากับ $8.85 \mu\text{g}/\text{cm}^2$

เมื่อนำมาทดสอบโดยวิธีการรวมที่ความเข้มข้น 0, 0.012, 0.06, 0.12, 0.6, 1.2 และ $1.8 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง พนบว่าน้ำมันหอมระเหยจากการณพูล (แห้ง) มีประสิทธิภาพในการฆ่าไวรัสในโรงพยาบาล ได้ดีที่สุดโดยมีค่า LD₅₀ เท่ากับ $0.174 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ รองลงมาคือน้ำมันหอมระเหยจากกานพลู (เปลือก) ออบเชย (ใบ) การณพูล (สด) ตะไคร้ห้อม ว่านน้ำ และพูล โดยมีค่า LD₅₀ เท่ากับ 0.504, 0.614, 0.895, 0.924, 0.939 และ $1.086 \mu\text{g}/\text{cm}^3$ ตามลำดับ และนำมาทดสอบโดยวิธีการสัมผัสที่ความเข้มข้น 0, 2.65, 5.3, 26.5, 53 and $79.5 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ ตรวจนับอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมง พนบว่าน้ำมันหอมระเหยจากการณพูล (แห้ง) มีประสิทธิภาพในการฆ่าไวรัสในโรงพยาบาล ได้ดีที่สุดโดยมีค่า LD₅₀ เท่ากับ $24.05 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ รองลงมาคือน้ำมันหอมระเหยจากการณพูล (แห้ง) ว่านน้ำ ออบเชย (เปลือก) การณพูล (สด) ขมิ้นชัน และพูล โดยมีค่า LD₅₀ เท่ากับ 24.28, 28.34, 30.58, 33.67, 38.09 และ $71.76 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ ตามลำดับ

เมื่อนำน้ำมันหอมระเหยจากการพลูไปใช้ควบคุมไวในโรงงานเก็บผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ พบร่วมน้ำมันหอมระเหยจากการพลูที่ความเข้มข้น 2% ในตัวทำละลายเอกสารนอล และส่วนผสมระหว่างการพลูและอบเชยที่ความเข้มข้น 1.6 และ 0.4% มีประสิทธิภาพในการฆ่าไรในโรงงานเก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะเวลาประมาณ 1 เดือน

เอกสารอ้างอิง

- พลอยชมพู กรณิศาเรือง มนต์ตา คงชื่นสิน พิเชฐ เชาว์นวัฒวงศ์ และวัฒนา จารุศรี. 2550. โรคตัวผึ้งที่สำคัญของพืชนำเข้าจากต่างประเทศ. น. 1-16. ใน การประชุมวิชาการอารักขาพืชครั้งที่ 8. 20-22 พ.ย. 2550 ณ โรงแรมอัมรินทร์ลากูน จ.พิษณุโลก.
- วัฒนา จารุศรี มนต์ตา คงชื่นสิน และ เทวนทร์ กุลปิยะวัฒน์. 2546. อนุกรรมวิธานของไบเบิลผลิตทางการเกษตร น. 792-801. ใน รายงานผลงานวิจัยเรื่องเต็มปี 2546 ครั้งที่ 2. สำนักวิจัยและพัฒนาอารักษาพืช กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- วัฒนา จารุศรี. 2547. โรคที่เป็นศัตรูและทำลายผลผลิตทางการเกษตรของประเทศไทย. เอกสารวิชาการ. กรมวิชาการเกษตร. มีนาคม 2547. หน้า 162-163.
- สุกี วงศ์คละรัตน์ มัณฑนา จิรากัյวาน และภัทธรพร แก่นทิพย์. 2549. อาการปวดหูจากตัวไร *Suidasia pontifica* เข้าหู: รายงานผู้ป่วยรายแรกในประเทศไทย. วารสารกรมการแพทย์. 31(3):265-268.
- อ่ำมาร อินทร์สังข์ และวงศ์ศักดิ์ พุฒวน. 2552. ผลของน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่อไรฝุ่น *Dermatophagoides pteronyssinus* (Trouessart) วารสารวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัย ขอนแก่น. 37(2): 183-191.
- อ่ำมาร อินทร์สังข์ จำรูญ เล้าสินวัฒนา วรรณะ มหากิตติคุณ พรพิมล ชื่นชม และวงศ์ศักดิ์ พุฒวน. 2550. ผลของสารสกัดจากพืชสมุนไพรต่อไรฝุ่น, *Dermatophagoides pteronyssinus* (Trouessart). วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 26(4): 327-336.
- Boese, J.L. 1981. Mites. pp63-82. In : Gorham, J.R (ed.) Principles of Food Analysis Technical Bulletin No. 1 Washington, D.C.
- Boonkong S, Lekprayoon C, Meckvichai W. 1986. Insects and mites found on stored Garlic in Thailand. Natural History Bulletin of the Siam Society. 34:105-13.
- Ho, C.C., and C.S. Wu. 2002. *Suidasia* mite found from the human ear. Formosan Entomol. 22:291-296.
- Hughes, A.M. 1976. The mites of stored food and houses. Ministry of Agriculture, Fisheries and Food. Technical Bulletin 9., London.
- Krantz, G.W. 1978. A manual of acarology. 2nd ed. OSU. Book Stores Inc. Corvallis. Oregon.
- Mathur, R.B. and S. Mathur. 1982. Mites associated with stored grains/products in harana, India. Indian Journal of Acarology 7(2): 44-52.
- Mercado, D., Puerta, L. and L. Caraballo. 2001. Life-Cycle of *Suidasia Medanensis* (= *pontifica*) (Acari: Suidasiidae) under Laboratory Conditions in a Tropical Environment. Experimental and Applied Acarology. 25(9):751-755.

- Shen, C.P. 1984. A list and survey of stored-product mites in China. pp. 680-686. In Proceedings of the Third International Working Conference on Stored-Product Entomology. October 23-28, 1983, Kansas State University, Manhattan, Kansas, USA.
- Suthasanee, B., C. Lekprayoon and W. Meckvichai. 1980. Insects and mite found on stored garlic in Thailand. Natural History Bulletin of the Siam Society. 34(2): 105-113.
- Tseng, Y.H. 1981. Ecological notes on mites infesting stored products in Taiwan. Journal of the Agricultural Association of China 113: 48-57.g

กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

- ได้ให้คำปรึกษากับบริษัทเมทาโกรจำกัด และบริษัทเอกชนอื่นๆ ในเรื่องไรในโรงเก็บและการป้องกันกำจัดโดยใช้น้ำมันหอมระ夷จากพืชสมุนไพร
- เข้าร่วมเสนอผลงานภาคโปสเตอร์ในการประชุมวิชาการประจำปีโครงการ BRT ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 10-12 ตุลาคม 2553 ณ โรงแรมสุนีย์แกรนด์ โอเทล แอนด์ คونเวนชันเซ็นเตอร์ จังหวัดอุบลราชธานี
- เข้าร่วมจัดนิทรรศการงานเกษตรเจ้าคุณทหาร 53 ระหว่างวันที่ 9-15 กุมภาพันธ์ 2553 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ได้ให้คำปรึกษาและแนะนำภาคเอกชนด้านการป้องกันกำจัดไรในรังนกนางแอ่น ซึ่งเป็นปัญหาใหม่ของเกษตรกรผลิตรังนกนางแอ่น

สรุปผลที่ได้ (OUT PUT)

- ได้ชนิดและสูตรของน้ำมันหอมระ夷ที่มีประสิทธิภาพในการผ่าไรในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemans ทั้งวิธีการรมและการสัมผัสด้วย
- มีการนำน้ำมันหอมระ夷ไปใช้ในการกำจัดไรในโรงเก็บในโรงงานของบริษัทเอกชน และได้ผลดี
- นักศึกษาปริญญาตรี 1 คน คือ นายอดิพัฒ์ สุขน้อย เรื่อง การใช้น้ำมันหอมระ夷จากพืชในการควบคุมไรในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemans โดยวิธีการรม

ผลงานตีพิมพ์บทความวิชาการ

- Jarongsak Pumnuan and Ammorn Insung. 2011. Effectiveness of essential oils of medicinal plants against stored product mite, *Suidasia pontifica* Oudemans. In: IV International Conference Postharvest Unlimited 2011. May 23-26, 2011, Wenatchee, WA (United States of America) (in preparing).
- อัมมาร อินทร์สังข์ และจรงค์ศักดิ์ พุฒวน. 2554. การควบคุมไรในโรงเก็บ *Suidasia pontifica* Oudemane โดยใช้น้ำมันหอมระ夷จากพืช. วารสารกีฏและสัตววิทยา. (ระหว่างการตีพิมพ์)